

**Ο ΣΩΣΤΟΣ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ
ΜΑ ΚΙ' Ο ΠΑΠΑΣ ΑΝΤΑΜΑ
(Νά πάψη εἰς τήν Ἐκκλησιά
καί στό Σχολεῖό τό «δρᾶμα»...!)**

----- . -----

**«Πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καί τῆς ἄλλης ἀρετῆς
πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται» (Πλάτων πρὸς «Μενέξενον» 347α)**

Ἑρμηνεῖα

(Κάθε πνευματική ἐπίδοση, ὅταν χωρίζεται ἀπό τήν δικαιοσύνη καί
τήν ἄλλη ἀρετή, φαίνεται πανουργία καί ὄχι σοφία)

***

Ὅταν νομίσης, δάσκαλε,
μέ λόγια ὅτι διδάσκεις,
ἓνα μονάχα γνώριζε
τότε, ὅτι **μᾶλλον χάσκεις.**

ΠαΡΑδειγμα ὁ μαθητής
πρῶτα ἀπό σέ προσμένει,
πού σάν σέ **Θυσιαστήριο**
στήν Ἴδρα ἀνεβαίνει.

Τό νά σμιλέψης μάρμαρο,
μορφή γιά νά τοῦ δώσης,
χρειάζεται νά κουρασθῆς.
Πάνωθεν **νά ἰδρώσης.**

Καί ἡ ἀθάνατη ψυχή
ἕως **«μορφή»** νά λάβῃ, (Γαλ.4,19)
χρειάζεται **«ὑπομονή»**· (Λουκ.8,15)
κι' ὁ Δάσκαλος πολύ βαθιά
τοῦτο νά καταλάβῃ.

Δεσπότης εἰς τόν ἄμβωνα,
ξηγᾷ τό εὐαγγέλιο,
καί κάτωθεν του ὁ λαός
«ξεραίνεται στό γέλιο».

Παράδειγμα δέν δίδεται
 ὅπως καθείς νομίζει·
 Νά ὀμιλῆ γιά ἠθική,
 καί ν' ἀσελγῆ, νά ὑβρίζη ... (Ἰακ.1,8)

Γίνεσαι σύ ὡς τό **Πρότυπο**,
 πού εἶναι τό «**Ἀρχέτυπον**»
 Οὐ ἔλαβες μορφήν·
 Πού ἦρθε καί περπάτησε
 σέ τούτη ἐδῶ τήν γῆν.

Καί **ἔπραττε πρῶτος Αὐτός** (Μαρκ.10,44)
 αὐτά ὅπου ἐδίδασκεν, (Μάρκ.9,35/Ματ.2,27)

καί **ὑπέγραψέ ὡς Σωστικά**
 κι' **Ἀληθινά** ὅτι εἶναι,
μέ Αἷμα πάνω στό **Σταυρό!**

Αὐτόν ἀντίγραφε κι' ἐσύ,
 Δάσκαλος νά λογιέσαι
 ὀρθά πού λέγει· μά **αὐτός**
πρῶτος ἀπ' ὅλους πράττει.

«**Σχωρνᾶμε**», λέει ὁ Δέσποτας
 καί ἄσπονδα **μισεῖ**,
 λές κι' ἡ Ἐκκλησιά πού μπαίνει
 δικό του εἶν' **μαγαζί!**

Οἱ αἵθουσες οἱ Ἱερές
 πού ἐσέβετο ὁ Δάσκαλος,
 τά **Γήπεδα** κι' οἱ **Ἑστίες**·
 Τόποι ἀσέμνου ἀπέβησαν
 Φεῦ!, χῶροι «**παιδεραστίας**»!

Σᾶν λείψη ὁ **φόβος τοῦ Θεοῦ**,
 «ὅσα δέν φτάνει **ἡ ἀλεποῦ**
 τά κάνει κρεμαστάρια»·
 κι' ἀπό τήν ἄλλη **ὁ Ἴωνᾶς**,
 «ἀντί να πάη στή Νινευῖ
 κρύβεται μέσ' στ' ἀμπάρια» (Ἰωνᾶς 1,5)

**Κι' ἀπ' τό Ψηλότερο βουνό,
ὅσο Βουβό ἢ Θαυμαστό,
Κατάλευκο ἢ Πλουμιστό,
Δρόμος περνᾶ ἐπάνω·**

Ξάφνου ἐπεμβαίνει ὁ Θεός,
Ὁ Παντεπόπτης κι' Ἴσχυρός,
ὁ πάντων Ὑπερθαύμαστος·

Πᾶν γόνυ κάμπτει πρό Αὐτοῦ. (Ρωμ.14,11)

Εἶναι «ὁ Λίθος πού εἰς Αὐτόν
πάνω ὅποιος πέσει **συνθλασθήσεται** (συντριβήσεται)·
καί πάνω σ' ὅποιον πέσει Αὐτός,
ἀλίμονο, **λικμηθήσεται** (θά τόν κάνη σκόνη)» (Λουκ.20,18)

Γιά νά γίνης Δάσκαλος
στ' ἀχνάρια Του βαζίζοντας, (Α' Πέτρ.2,21)
πρέπει πρῶτα σύ
Σ' Αὐτόν νά μαθητεύσης.

Ὅχι μέ τούς **δώδεκα**
ἢ μέ τούς **ἐβδομήκοντα**·
ἀλλά πράττοντας τά δέοντα
πλάϊ εἰς τά προσεῖκοντα
Πού μέσα θᾶν' **ὁ Φόβος Του**
σ' αὐτά ἀναμεμειγμένος.
Καί δέν θά τρέχεις πρός τά ἐκεῖ
σφόδρα ἐρωτευμένος
γιά «**σάρκα**», «**χρῆμα**» καί «**ἡδονή**»
πού ἐκ προοιμίου τήν ποινή
ἔχουν προδιαγεγραμμένη·

Γιατί ὁ «**Φόβος τοῦ Θεοῦ**
εἶν' ἡ ἀρχή Σοφίας», (Παροιμ.9,10)
«**Σοφίας τῆς τῆς ἄνωθεν**
πού πρῶτον μέν **ἀγνή** ἐστί
ἔπειτα ἔχει **εἰρήνη,**
ἐπεικῆς ἀκόμη καί εὐπειθῆς,
γεμάτη **ἀγαθούς καρπούς**
καί **ἰλαροῦ ἐλέους**
ἀδιάκριτος καί ἀνυπόκριτος» (Ἰακ.3,17)

Διδάσκαλε ἐπίγειε,
Ἄν κάποτε μπορέσης
ἐτούτη τήν οὐράνια
σοφία ν' ἀποκτήσης·

Τότε τόν κάθε μαθητή
κι' ἐσύ θά ὠφελήσης,
Καί κάποια μέρα, 'κεῖ ψηλά
στήν Πάμφωτη τήν Αἴθουσα
θά Τόνε συναντήσης·

Τήν Ἄπειρη Σοφία Του
καί σύ νά ἀποκτήσης,
μέσ' στήν Αὐτοσοφία Του
αἰώνια νά ζήσης!

Ἱερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
19.3.2021